

Có biết bao nhiêu chợ đã dùng, vậy mà bạn viết trong tác phẩm của bạn 2 chữ “bác xúc” khiến tôi cũng muốn “bác xúc” theo.

Ông Phan Tôn Công nói dối và rằng ông đã kiếm thêm được job thứ hai, làm ca đêm ở môi trường được hỏi nên tạm thời không chung chăn chung gối được, nhưng chờ bao lâu bà vợ biết rõ cái job thứ mấy của chồng là đi ngủ với vợ hai, bà bèn đi thưa. Quan tòa ra lệnh cho Công ngủ với vợ cũ, Công không được ngủ với vợ hai. Công thi hành án lệnh, nhưng bà vợ cũ lại đi kiện, vì chồng không thi hành đúng. Quan tòa tức giận đập bàn la bới cáo rằng sao dám coi thường pháp luật, cho nên gia tăng hình phạt, không cho Công ngủ với vợ nào nữa mà còn bắt làm “công nhân”, tức nhốt rác ven xa lộ suốt tháng. Công kêu oan, trình lên quan bạn án đánh máy, có chữ ký của quan và đóng mộc đảng hoàng, bạn án ghi rằng:

“Ngủ với vợ cũ không được, ngủ với vợ hai”.

Thức ra ai cũng hiểu ý quan tòa, nhưng thế kỷ tòa đã ăn hỏi rồi của Phan Công, xê dịch cái dụ phở y (,) đi một ly đổ chuyện sai đi một dặm, đúng hơn là đổ lộn án lệnh. Bút sa ông tòa hết cái, Công cười án ngủ với vợ hai.

Chuyện khác, có chợ Tí ng biết mình sắp chết nên gọi vợ chồng đưa cháu nội đến nhìn di chúc và căn dặn đưa cháu dâu rằng phải có nhiều con thì vợ chồng cháu mới vui vẻ hạnh phúc, chớ như ông nội chỉ có 1 con nên buồn lắm. Thế ng cháu nội nháy mắt với luật sư viết di chúc, nên di chúc viết như sau:

“Gia đình cháu phải có nhiều con và, chồng cháu mới vui vẻ hạnh phúc”.

Tớ đó mới khi về chong l c đ c về chuy n c m về i ph thì th ng cháu l i mang di chúc c a ông n i ra đ n ch ng. H n than về i về r ng “m t l m”, nh ng vì ch hi u mà ph i vâng l i ông n i mà thôi.

Chuy n khác n a, cô em về đi th a th ng anh r Odam về cái t t hay s mó, quan tòa phán “S mó về, c m s mó em về”. Th ng th ký tòa m cò trên computer sai v trí và thêm cái d u ph y:

“S mó về, c m, s mó em về”.

Trăm t i r c r i cũng ch vì cái d u ph y (,) đ ng l n ch . Đó là chuy n c a các ông có đ u óc k th phân chia ngôi th , ch còn tôi không thì bao gi phân chia giai c p, s ng ph i cho công b ng, về c , về hai, về ba, 3 về đ u là về c . Chuy n tôi mu n nói hôm nay là mong các v cao tay ch đ n cho bi t cách dùng đúng ch nh ng cái d u ph y (,), đ u ch m ph y (;), đ u ch m (.), đ u 2 ch m (:), đ u 3 ch m (...), đ u g ch n i (-), đ u ch m than (!), đ u ch m h i (?), đ u ngo c đ n (), đ u ngo c kép (“..”), đ u ch m vân vân (v.v..) v.v.. trong các bài vi t

Ngày x a có nh ng ông th cò chuyên môn s a l i chính t cho các t báo, ngày nay nghe nói có cái máy s a l i chính t , sau khi vi t bài xong, ch c n m m t cái là m i sai sót đ u đ c đ i u ch nh, ông nào “dê” không đúng ch là máy s a l ng ngay. Đó là chuy n c a các nhà văn nhà báo chuyên nghi p, còn nhà báo cô, t c là báo h i cô về nh tôi, ăn xong không giúp v r a chén mà ng i hí hoáy vi t, vi t xong r i xóa thì th t là phi n toái v m y cái l i chính t này.

Không bi t có sách văn ph m Vi t Nam nào d y về vi c dùng các d u k trên hay không, nên tôi đem chuy n r c r i đi h i ông V n V u, chuyên viên tài chánh thì ông b o M Vi t khác nhau, coi ch ng mang h a về i cái d u ph y, đ u ch m khi vi t chi phi u. H i nhà văn nhà th l o thành Hoài Ph m thì ông b o vi c dùng nh ng d u k trên r t đ nh ng cũng r t khó, dùng sai đ n đ n câu văn “quê”, mà vi t văn quê là thi u tôn tr ng đ c gi , dù n i dung có hay. Ông khuyên tôi ch nên dùng d u ph y, đ u ch m, ch m h i, ch m than cho nh ng bài báo, câu chuy n bình th ng là đ c r i.

Ông là nhà văn, nói thì đ , còn nh ng ng i chuyên môn bóp cò, nay g y súng r i, mu n gõ vài trang k l i chuy n cây súng g y, cây súng b t khi n đ ng thì th t là ...v t v quá!

__ “Đã bởo rồi càng đến gần càng dễ hiểu, bày đặt chi nhẽ ng cái gờch nời (-), nhẽ ng cái 3 chòm (...). Dụ 3 chòm là dụ bẻ lưng, tức là khi muỗn nói mọt đĩu gì đó nhẽ ng khó nói thì bẻ chòm chòm (...) ra vờ ngỏp ngỏp, bẻ lưng để ngỏp đĩc tìm hiểu. Thí dụ câu sau đây “Em xinh quá, anh muỗn ...”. Ba cái chòm là bẻ lưng nhẽ ng ý muỗn làm quen, muỗn cầm tay, muỗn hôn má em v.v.. em cho đĩu nào anh nhẽ n đĩu đó, không than phĩn.

Ngoài nhẽ ng cái dụ ngỏt câu không đáng yêu chút nào, ngỏp i miỗn Nam tôi cởn gờp rởi vờ dụ hời và dụ ngã, nói thì đúng, nhẽ ng khi viỏt thì lờn từng phèo, chẻ “hời” thì viỏt thành “hối”, chẻ “ngã” thì viỏt thành “ngỏ”, mà “ngã, ngỏ” thì ý nghĩa khác nhau. Tôi có đĩc mọt bài viỏt hỏn dụ n vờ nhẽ ng quy tởc, luỏt lờ dùng dụ “hời, ngã” mà cở nhẻ đi vào bát quái trỏn đĩ. Thôi, chẻ thua, cở gỏ ng đĩc phỏn nào hay phỏn nỏy, phỏn còn lờ i nhẻ mỏy ông gỏ c miỗn Bẻ c sỏa dừm.

Nhẽ ng còn mọt nguyên nhân đĩn đĩn lờn dụ “hời ngã” mà bẻ t cở ai, không kỏ Bẻ Trung Nam, dụ mỏc phỏi là khi “mỏ cở” trên computer. Hai ngón tay trỏ to bẻ ng quỏ chuỏi mỏn, còn hai sỏ 3 và 4 tỏỏ ng trỏ ng cho hai dụ “hời ngã” nỏm trên ô vuông nhỏ nỏm sát nhau, giỏ ng nhau nhẻ hai chẻ em sinh đôi, nên mỏy anh gỏ lờn cũng là bình thỏỏ ng, chẻ cởn chú ý mọt tí là có thỏ tránh đĩc.

Hời vờ i ngã đã mọt rỏi lời còn thêm rỏc rỏi cỏa 2 chẻ C và t nỏa! Trong mọt lờn ngỏi đánh tở sỏc vờ i mỏy bà bẻn hàng xóm, bẻ bài lên không có đôi mà cũng chẻ ng khỏp, toàn là cỏc-cỏch, đĩ t đĩu tỏỏ ng, xe ngỏa có rỏi nhẻ ng hai chàng pháo gác hai bên, đánh chẻ ng nào mỏi “xên” đây? Tôi chán nỏn toan vờ đỏi ngỏp i ngỏi bên cỏ nhẻ mà than “rát (rác) quá” nhẻ ng thỏy vờ, cô Bẻ Kỏ nhỏ nhẻ đang dòm chẻ ng tôi đành bẻn than vờ i nằn rỏ ng:

__ Em ỏi, “rác” hay là “rát”, là c hay là t?

__ Rỏ nỏm, anh hời thỏt hay đùa đây? Muỗn “rác” (c) thì đi đĩ cho em thùng rác, còn muỗn “rát” (t) thì vào đây em cỏ o gió rỏi xoa dụ cho là biỏt thỏ nào là “rát” ngay.

Nghe nói thì biỏt vỏy chẻ vỏn cỏ lờn giỏa c và t, “cỏt” và “cỏc”. Muỗn đĩn tỏ thỏi tiỏt khỏc nghiỏt, lờ nhẻ nhẻ cỏt hay nhẻ cỏc đây? Gỏp chàng gỏc sông Hỏỏ ng núi Ngỏ nhẻ chàng S-Sỏ o

mà than “trở lại như nhữn cắc” thì cũng dể bẻ hiệ u lể m đễ y. Vì c nể xể sang viể c kia, cái viể c “g” thễ nào cho đúng lúc đúng chễ cũng vể t vể lể m. Đễ c cuể n “Can Trễễ ng Trong Chiể n Bể i”, tác giể viể t:

“Khi tễ ng thễ ng Dễễ ng Văn Minh ra lể nh buồn sểng..”.

Tôi lể i phể i hể i cô vể nho nhể gể c rau rể ng buồn có g hay không g? Nàng bẻn đi mể t đễễ ng giể i thích:

_ Buồn (không g) là buồn bán, là đi mua, “buồn sểng” là đi mua sểng, ông DVM tuyên bể đễ u hàng thì bể t quân đi buồn sểng đễ làm gì?ễ ng ta ra lể nh cho quân đễ i bể sểng xuể ng, vể t sểng đi, tể c buồng (có g) sểng xuể ng. Thôi, anh làmễ n buồng em ra, đễ em còn đi buồn, đễ ng có mểễ n cể rể i nể m tay em mãi.

_ Thễ thì làm cách nào đễ biể t “dễ” (g) sao cho đúng lúc, đúng chễ ?

_ Phể i đễ ý dờm chễ ng đễ i tễễ ng có muể n dễ hay không, anh mà “dễ” lể n xể n là em cể t. “Dễ” không đúng chễ là có ngày mang hể a.

Dù nàng có đễ dể a cể t, nhể ng biể t làm sao tránh đễễ c, “g” không đúng chễ là cái tể t đễ thễễ ng cể a chúng tôi. Tóm lể i nhể ng lể n lể n vể đễ u hể i, ngẫ, vể c hay t, g hay không g là chuyể n bể t khể kháng, rắng sể a đễễ c chễ ng nào hay chễ ng nể y, xin đễ c giể thông cể m cho anh em niể m Nam chúng tôi, nhể t là khi chúng tôi mể i tể p tể nh viể t đễ ghi lể i nhể ng kể niể m “đễ n vể cũ, chiể n trễễ ng xể a” sau khi đã hoàn tể t mể i công viể c nể i trể. Vì c nể i trể là viể c cể a đàn bà nhể đi chể, nể u cể m, quét nhà, rể a bát, lau chùi v.v..ễ a thì không còn sể c đễ làm viể c “đàn ông” thì lo viể c nể i trể có sao đâu, cũng là yêu vể c đễ y mà.

Hể t chuyể n rể c rể i vì mể y cái dụ nhể bể ng móng tay, nay tôi quay qua hể i chuyể n viể t hoa. Nể u đễ c các bài viể t trên các tể p chí, đễ c san, lể ng san, tể p san v.v.. thì chúng ta sể hoa mể t lên vì các chể viể t hoa, nhể t là các bài viể t có dính dáng đễ n quân đễ i, tôi không biể t phể i viể t làm sao cho đúng nên tìm thễ y hể i. Thễ y HVP, tể c danh Ph-Phét, mể t nhà văn nể i tiể ng viể t hay, hay viể t vể các đễ tài nhể kho đễ n, bãi mìn, TNT, C4 v.v...

_Thưa thầy, 2 cách viết tên sau đây thì cái nào đúng, thí dụ: Huân Văn Phú và Huân văn Phú.

_Phải viết hoa tất cả họ, tên đệm, tên, dù tên đó dài hay ngắn, thí dụ ngắn như ông Võ Kinh, dài như cô Công Tôn Nữ Thị Kim Chi, trung bình như Nguyễn Khoa Nam, Phạm Văn Phú, Huân Văn Phú v.v.. Đa số các cơ ngày xưa thường dùng tên đệm “văn” cho nam, ý chỉ viết chữ hành và “th” cho nữ, th còn có nghĩa là chữ, là n ào, không biết các cơ nghĩ sao mà lại trng nam khinh n như vậy? Vì có s hi u m đó là danh t chung nên không viết hoa ch đệm “văn” và “th”, dĩ u đó không đúng. Nguyễn Khoa Nam, ch “Khoa” là tên đệm, viết hoa thì i sao lại viết Phạm văn Phú? Văn cũng là tên đệm vậy. Tóm lại, tên ng i là viết hoa tất cả

_Th còn Cần Thơ, Cần thơ hay cần Thơ? Hồ Lào, Hồ l ào hay hồ Lào? Qu ng Tr hay Qu ng tr?

_Rõ là b n b t u h a nh p ma r i. Ngay t t i u h c, văn ph m đã d y chúng ta ph i viết hoa nh ng danh t riêng, không viết hoa nh ng danh t chung, c theo nguyên tắc này mà đi thì không b l c đ ng. Cần Thơ là danh t riêng, tên riêng m t thành ph , Hồ Lào là tên riêng m t đ a danh, c th gi i ch có m t tên Cần Thơ thôi, v y thì ph i viết hoa c hai ch Cần và Thơ, ai viết Cần thơ, cần Thơ là không đúng. Hồ Lào, ch không ph i Hồ l ào, t h n n a là viết “h Lào”. Cũng th , ph i viết hoa cả 2 ch Qu ng Tr .

_Th còn câu này: “Tôi sinh t T nh M Tho, Qu n Cai L y” thì th nào?

_Nh ng danh t ch xóm, làng, xã, qu n, huy n, t nh, thành ph , th đô v.v.. đ u là nh ng danh t chung, văn ph m đã d y thì không viết hoa, tr khi n m đ u câu. Vì v y nên viết là t nh M Tho, qu n Cai L y.

Tôi ghi i i đ o n văn sau đây đ xin thầy gi i thích v nh ng ch g ch dít nên viết hoa hay không?

“Rời hũu cß Xã Khoai Hà, Qußn Thß Thßa, trßc chß vß tßnh Phong Dinh, nghß qua đßm ß thß trßn Cái Rßng. Hßm sau tß Phi Trßng Trà Nßc đßc trßc thẳng vßn vßo vßng chißn trßn. Tß đß tißu đßan 2 đßc Sß Đßan 21 bß binh sß đßng tßn tßnh..”.

Nhß đß nói ß phßn trßn thß nhßng chß xß, qußn, tßnh, thß trßn, phi trßng đßu lß danh tß chung, không cßn vißt hoa. Trong đßn vßn trßn, tßc giß đß không đßa vßo lußt, mß vißt tßu hßng “hoa vß không hoa”, cßng lß danh tß chung thß vißt Xã Khoai Hà, Qußn Thß Thßa, nhßng lßi tßnh Phong Dinh.

Cßn cßu vißt “tißu đßan 2 đßc Sß Đßan 21 bß binh” cß nhßng đßi mß nßo cßn lßu ý?

Không vißt hoa danh tß “tißu đßan” mß lßi vißt hoa danh tß “Sß Đßan” lß sai rßi, lß không cßng bßng, lß “nhßt bßn trßng nhßt bßn khßnh”. Nhßng cßn sß 2 vß 21 lß danh xßng đßn vß, xßc đßnh đßy lß danh tß rißng, vß vßy phßi vißt hoa lß “Tißu Đßan 2 đßc Sß Đßan 21 Bß Binh ..”.

Tßm lßi cßc danh xßng đßn vß nhß tißu đßi, trung đßi, tißu đßan, sß đßan, qußn đßan v.v.. đßu lß danh tß chung, không cßn vißt hoa, nhßng khi cß danh tß rißng đß theo sau thß nhßm danh tß nßy lß danh tß nßy nßn vißt hoa cho đßp lßng . Chßng ta thßng gßp nhßng cßu nhß sau:

“ Mßt tißu đßi lßm tißn đßn cho Tißu Đßan”

Tißu đßi, tißu đßan, trung đßan, dß lßn nhß khß nhau nhßng chß lß danh xßng chung cho mßt đßn vß qußn đßi nßn vißt thßng, lßy do gß không vißt hoa đßn vß nhß (tißu đßi) mß lßi vißt hoa đßn vß lßn (Tißu Đßan).

Đß lß đßn vß, cßn vß cßn ngßi i thß sao? Cßng nhßu đßc cßu nßy:

“Tßi thßy mßt hß sĩ lßm tßi xß cho Đßi Tßng”.

Trong câu trên, h³ sĩ hay đ³ i t³ ng đ³ u là danh t³ chung, ph³ i đ³ c đ³ i x³ công b³ ng nh³ nhau, không có chuy³ n coi th³ ng h³ sĩ mà n³ nh Đ³ i T³ ng đ³ c. Nh³ ng n³ u h³ sĩ có tên là Bé, đ³ i t³ ng có tên là L³ n thì câu trên nên vi³ t cho đúng đ³ vui v³ đôi bên là:

“Tôi th³ y H³ Sĩ Bé làm tài x³ cho Đ³ i T³ ng L³ n”.

Ngoài ra chúng ta cũng nên đ³ ý đ³ n m³ t s³ danh t³ c³ n vi³ t hoa nh³ ngày, tháng, ph³ ng h³ ng, mùa. Thí d³ nh³ th³ Hai, tháng Ba, Đông, Tây, Nam, B³ c, Xuân, H³ Thu, Đông.

Nh³ ng cái r³ c r³ i v³ l³ i chính t³ trong các bài vi³ t ti³ ng Vi³ t đã đ³ c các chuyên viên ch³ nghĩa gi³ i đáp, có th³ do kinh nghi³ m ngh³ nghi³ p, có th³ h³ căn c³ vào tài li³ u, tuy ch³ a đ³ y đ³ nh³ ng cũng đã giúp cho chúng tôi r³ t nhi³ u đ³ i u h³ u ích. Có nh³ ng l³ i r³ t khó ch³ a do thói quen đ³ a ph³ ng, nh³ ng có nh³ ng l³ i r³ t thông th³ ng n³ u ng³ i vi³ t chú ý m³ t t³ y, ch³ u khó đ³ c l³ i thì có th³ tránh đ³ c và s³ a đ³ c, t³ c là tác gi³ đã tôn tr³ ng đ³ c gi³ r³ i đ³ y, tôi xin ghi l³ i đ³ tùy nghi.

Đ³ i u chính y³ u tôi mu³ n nói trong bài vi³ t này là m³ n câu chuy³ n “cái d³ u ph³ y” đ³ ph³ t vào đ³ ít nh³ ng ai khi th³ y “danh t³ m³ i” XHCN là v³ l³ y mà dùng. “Th³ y sang b³ t quàng làm h³ ” đã là đ³ i u đáng chán, ch³ nghĩa XHCN không sang, ch³ ng sáng mà t³ i mò, có khi l³ i l³ n lèo v³ y mà m³ t s³ báo chí và x³ ng ngôn viên các đài phát thanh h³ i ngo³ i c³ nh³ n là bà con! Thu em h³ i quá!

à, thôi thì m³ y ng³ i này th³ y ngôn ng³ XHCN đo-đ³ thì cũng ráng làm theo cho có v³ đ³ đ³ ít m³ t t³ y, nh³ ng còn nh³ ng ng³ i anh em tôi, đ³ ng đ³ i tôi, nh³ ng ng³ i g³ c lính thì hà c³ chi mà d³ i nh³ ng th³ b³ n h³ i này! Th³ t là ng³ a tai, chói m³ t khi các đ³ ng đ³ i c³ a tôi nói và vi³ t ngôn ng³ th³ t³ này. Có ông còn c³ bào ch³ a r³ ng vì ³ tù lâu nên quen m³ t r³ i!

Nguy hi³ m là ³ ch³ này đây, “c³ i t³ o” lâu ngày chuy³ n sai trái cũng th³ y quen quen!.

Ch³ ng ph³ i tôi c³ c đoan, cái gì d³ i nh³ VC là chê đ³ u, th³ c ra cái gì c³ a h³ hay thì mình ph³ i công nh³ n ch³ , thí d³ nh³ ch³ “c³ i t³ o”. R³ t nhi³ u v³ chê ch³ “c³ i t³ o” mà t³ nh³ n mình là “tù”, đó là quy³ n c³ a quý v³ , riêng tôi “tù” là ph³ i đi v³ i “t³ i”, c³ th³ gi³ i này đ³ u b³ tù k³ ph³ m t³ i,

tôi đâu có tí gì cả nên không nhận là tù, mà là bò “cười tởm”. Tù có thời gian 1 ngày đến 1 tháng, cười “cười tởm” là không hẳn đúng, xin kể câu chuyện vui mà chúng ta đã nghe nhiều lần:

“Ba nhà lãnh đạo Pháp, Mĩ, Liên Xô đi dạo phố Bombay, xem thú bò, nghe bà đàn bò nghênh ngang giữa đường, TT Pháp xin bà nghe tiếng sủa bò thì tiếng “La vache qui rit”. Bà cười. TT Mĩ năn nỉ bà tránh ra sủa cho nhiều dollars, bà giở thói cao-bà ỉn ghênh ỉn. Tiếng bú thì Nga ghé tai nói nhảm, đàn bò té đái vãi cả tũn té chẩy bán sủa bán chửa. TT Pháp, Mĩ quá đỗi ngạc nhiên hỏi lý do, Nga bảo: “Thật nhất tôi nói tiếng súc vật, thì hai tôi bà o chúng tránh ra, nếu không thì tôi cho đi cười tởm”.

Vậy thì XHCN dùng chữ “cười tởm” để vẽ chúng ta là “hay” lắm đấy. Cũng có nhiều bác thanh minh rằng chữ này chữ nó có trong từ điển, đâu phải là của VC. Tôi hoàn toàn đồng ý, thí dụ như những chữ “tiếp cận”, “dã kỵ” “thần thông” “khôn trộm” v.v.. có trong từ điển những thì VNCH chúng ta không dùng, hoặc chữ dùng vào những trường hợp chính xác mà thôi, nay nó xuất hiện từ từ theo XHCN mà các bạn lại theo đuôi thì chán lắm đấy. Tóm thông cảm, những còn những cái quá sai, quá ngớ ngẩn đến nỗi...mà cũng nhảm nhí làm theo là sao?

Nghe VC than “thiếu đối” là hỏi ngoi ào ào quyên góp dollars để cứu “thiếu đối” ư? Chữ thiếu tiếng Việt gì cả! Báo chí trong nước loan tin nhiều xe hỏi đến nhau “liên hoàn” trên xa lộ, nghe hoàn-hoàn là các bác chữ “hoàn” theo! Sai hoàn toàn, khi nào xe trước tiên vòng quay đầu lại đến vào đít xe sau cùng thì mới gọi là liên hoàn. Tại sao không dùng chữ “liên tiếp”? Chữ thì Beckham “vào bóng bóng giẫm giẫm” là cái quái gì vậy? Giẫm là giẫm giẫm còn giẫm thì là “đi”. Có thể thôi mà cũng bày đặt sáng tạo đến cao trí tuệ!

Khó quá đi thôi, chuyện của “ngồi ta” thì kể chúng, không nên xen vào nội bộ của họ, còn chúng ta, những quân nhân VNCH thì hãy tránh xa chữ nghĩa XHCN đi. Nói hoài nói mãi thì các anh lại bảo tôi nói nhiều, đàn ông mà sao lắm mồm lắm miệng? Những không nói, không nhảm nhảm nhau để giữ gìn tiếng Việt cho trong sáng thì thật buồn. Một nước là một đất nước, danh ngôn của TT Thiệu, đã mang kiếp lưu vong thì nên CS, chứ còn một chút tiếng Việt để như để thối nát mà chữ tiếng nguy hiểm cho chữ nghĩa VC xâm lăng nữa thì thật đáng nhách.

Tôi xin trích một vài đoạn văn “tiểu tác” trong các tác phẩm mà tác giả là các lính và các cựu binh cao cao để mọi huynh đệ thông minh:

1/ Ta phải dùng hũ a lĩc xa bĩng súng SKZ57 và 2 cây đĩ liên 30 bĩn khĩng chĩ đĩm VC đĩng cĩ mĩt tĩ trên cao đĩ tĩp tĩc tĩn vào.Tôi đĩ nghĩ ĐĐ vĩn tĩp tĩc khĩng chĩ hũ a lĩc tĩ trên cao cĩ đĩ ch bĩng 2 cây SKZ 57 ...(trĩch nguyên văn trong bài Nghĩ p Lĩnh)

“Khĩng chĩ” cĩ hay khĩng cĩ trong tĩ đĩn tĩng Viĩt tôi khĩng cĩn biĩt mà chĩ biĩt nó chĩ xuĩt hiĩn ĩ trong nĩĩc sau 30/4/75, vĩy mà đĩ bàn(g) đĩng là tĩ nĩn CS ĩ hĩi ngoĩi lĩi vĩ lĩy mà dùng thì cam đĩm thĩt! Tĩng Viĩt Nam Cĩng Hòa thiĩ u gĩ chĩ hay thay cho chĩ “khĩng chĩ” chĩ tĩt nĩy.

2/Đĩ mĩy tĩng đĩng hĩ rĩi mà chĩ a cĩ trĩc thĩng đĩ tĩi thĩĩng, nhĩn nhĩng anh em bĩ thĩĩng đĩng rĩn la cĩng nhĩng poncho bĩc thĩy đĩng cĩng đĩn lĩn vĩ sĩc nĩng mà tôi bĩc xĩc. (trĩch Hĩ Lào).

Đĩn văn thĩt đĩng và hay đĩ đĩn tĩ mĩt tĩnh trĩng đĩu lĩng, bi thĩm cĩ a lĩnh trĩn trong cuĩc chiĩn vĩy mà tác giĩ nĩ đĩm 2 chĩ VC vào làm đĩu lĩng lĩnh VNCH! Cĩ biĩt bao nhiĩu ngĩn ngĩ hay đĩ tác giĩ biĩu lĩ cĩm xĩc, thĩ đĩ nhĩ : bĩc mĩnh, khĩ chĩ u, phiĩn hà, lĩn cĩn, áy náy, giĩn đĩ, lo ầu, đĩu đĩn quĩ, muĩn vĩng tĩc, muĩn chĩi thĩ, muĩn nĩi đĩn và tĩc-tĩc mĩt chĩt là là là..Đ.M. Cĩ biĩt bao nhiĩu chĩ đĩ dùng, vĩy mà bĩn viĩt trong tác phĩm mĩc a bĩn 2 chĩ “bĩc xĩc” khiĩn tôi cĩng muĩn “bĩc xĩc” theo. Xin lĩi cĩc đĩi “bĩn” nhĩ.